

תפ (תל אביב) 67712-12-21 - מדינת ישראל נ' עבד אלרחמאן חושיה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 67712-12-21 מדינת ישראל נ' חושיה
ואח'
בפני כבוד השופטת מירי הרט-ריץ

בעניין: המאשימה:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אבישי דויטש
יחידת תביעות תל אביב
נגד

הנאשמים:
1. עבד אלרחמאן חושיה
ע"י ב"כ עו"ד לירן בקרמן
2. חמזה חושיה - הסתיים

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של גניבת רכב לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - "**החוק**") בצירוף סעיף 29(א) לחוק וכן בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

2. לפי הנטען בכתב האישום בו הורשע הנאשם, במועד הרלוונטי לכתב האישום עבד חמזה בן נסר חושיה (להלן - "**חמזה**") כנהג שכיר בחברת ס.דבש שליחויות והפצה בע"מ ובמסגרת תפקידו בחברה, קיבל לשימושו וחזקתו רכב טרנזיט של "שופרסל" (להלן - "**הטרנזיט**"). ביום 24.12.21 בשעות הצהריים החנה המתלונן קטנוע אשר בבעלותו מסוג ימהה (להלן - "**הקטנוע**") ברחוב רציף העלייה השנייה 5 בתל אביב (להלן - "**מקום האירוע**").

ביום 25.12.21 סמוך לשעה 04:30, הגיעו הנאשם וחמזה בטרנזיט למקום ומי מהם ירד מהטרנזיט, ניגש לקטנוע שחנה במקום, עלה עליו, שבר את הכידון וגרר את הקטנוע בעוד האחר נסע לצידו בטרנזיט. לאחר מספר מטרים ירד האחר מהטרנזיט והשניים העמיסו בצוואתא את הקטנוע לתוך רכב הטרנזיט. בהמשך לאותן נסיבות הבחינו שוטרים במעשיהם של הנאשמים, ומשהבחינו הנאשמים בשוטרים נמלטו מהמקום ונעצרו לאחר מרדף רגלי כשהם מסתתרים מאחורי עציצים.

3. כמפורט בהכרעת הדין, בהסתמך על עדויות השוטרים אשר היו מהימנות עליו, בצירוף סרטונים שהוגשו לעיוני ובפרט ת/8, הרשעתי את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. עוד אציין, כי גרסת הנאשם נדחתה על ידי תוך שקבעתי, כי מדובר בגרסה לא עקבית ורווית סתירות וכך גם טענות נוספות אשר נטענו על ידי ההגנה.

4. נוכח הרשעת הנאשם ובהינתן גילו, הופנה הנאשם ביום 5.7.23 לקבלת תסקיר שירות עמוד 1

מבחן.

תסקירי שירות המבחן והשתלשלות ההליכים

5. **תסקיר מיום 7.3.24** (להלן - "**התסקיר הראשון**") - מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 23, רווק, נעדר עבר פלילי, מתגורר בבית הוריו במחנה הפליטים שועפט. עוד עולה, כי נשר ממסגרת לימודית לאחר שמונה שנות לימוד והחל לעבוד בעבודות שונות לצורך סיוע בפרנסת המשפחה. הנאשם שלל שימוש בסמים, אך בדיקה שבוצעה נמצאה חיובית לקנאביס והוא מסר כי עושה שימוש יומי בכמות קטנה ומזה כשנה וחצי. אשר לשימוש באלכוהול מסר, כי בגיל 20 החל לעשות שימוש מאסיבי באלכוהול, אך לאחר הסתבכותו בתיק זה ובמעורבות אחיו - הפסיק.

אשר למעורבותו בתיק - הנאשם מסר כי אינו זוכר דבר משום שהיה שתוי, הביע חרטה מילולית על מעשיו והביע רצון להתקדמות והצלחה בחייו. עוד צוין, כי הנאשם החל בהתבוננות פנימית ראשונית למעשיו והבנה להשלכותיהם.

הערכת סיכון לעבריינות וסיכוי לשיקום - שירות המבחן התרשם מבחור צעיר בעל מערכת ערכים חיובית בבסיסה, הנהנה מגורמי תמיכה ומהעדר דפוסים עבריינים מורשים. לצד זאת, התרשם שירות המבחן משימוש קבוע בסמים וכן עמימות בנוגע לשימוש באלכוהול בחייו בהווה, לצד עמדה מצמצמת ומטשטשת אחריות לביצוע העבירות, תוך השלכתה המוחלטת על השפעת האלכוהול.

נוכח השימוש בחומרים פסיכואקטיביים והצורך לבחון דפוסי השימוש ויכולתו של הנאשם לערוך שינוי, המליץ שירות המבחן על שילובו של הנאשם במסגרת היחידה לקידום נוער ודחיית הדיון בארבעה חודשים.

בדיון שהתקיים ביום 12.3.24, הנאשם הביע רצון להמשיך קשר עם שירות המבחן ובהתאם הדיון בעניינו נדחה מועד הטיעונים לעונש ליום 10.7.24.

6. **תסקיר מיום 9.7.24** (להלן - "**התסקיר השני**") - מהתסקיר עולה, כי בתקופת הדחייה הנאשם השתלב בטיפול במסגרת היחידה לקידום נוער וכי הוא משתף פעולה ומביע מוטיבציה בהגעה למפגשים. עוד צוין, אשר לשימוש בקנאביס, כי הנאשם הביע נכונות לערוך שינוי, אולם לא התייצב לבדיקת שתן אליה הוזמן.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מצוי בשלב ראשוני ומשתף פעולה, אך בה בעת מאופיין בעמימות ביחס לדפוסי השימוש בסמים ואלכוהול. על כן, המליץ על דחייה נוספת של הדיון בארבעה חודשים כדי לכנס ועדת אבחון במסגרת היחידה לקידום נוער אשר תבנה תכנית טיפול עבור הנאשם ותגיש המלצה סופית.

בדיון שהתקיים ביום 10.7.24, הנאשם שב והביע רצון להמשיך קשר עם שירות המבחן ובהתאם הדיון בעניינו נדחה מועד הטיעונים לעונש ליום 11.11.24.

7. **תסקיר מיום 10.11.24** (להלן - "**התסקיר השלישי**") - מהתסקיר עולה כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם השתלב בטיפול, אך הגעתו למפגשים לא סדירה. עוד עולה, כי במפגשים בהם נוכח משתף פעולה ועורך התבוננות ראשונית ביחס להתמכרותו לאלכוהול וקנאביס. שירות המבחן ציין, כי הנאשם לא התייצב, אמנם, לבדיקת שתן (לדבריו בשל מצבו הרפואי), אך ציין כי הנאשם מצליח להסתייע במרחב הטיפולי ורואה ערך בשיתוף. על כן, המליץ על דחייה נוספת של הדיון בחודשיים לצורך מעקב אחר שימוש בסמים והתכנסותה של ועדה לתכנון טיפול בעניינו של הנאשם.

8. הנאשם לא התייצב לדיון ביום 11.11.24. למרות זאת, בהסתמך על עמדת שירות המבחן ובהינתן שמדובר בתסקיר חובה, נדחה מועד הטיעונים לעונש ליום 21.1.25.

9. **תסקיר מיום 14.1.25** (להלן - "**התסקיר הרביעי**") - מהתסקיר עולה, כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם התקשה לשמור על יציבות בהגעה למפגשים עם העובדת הסוציאלית מטעם היחידה וביטל את הפגישות בעקביות ובטענות שונות, כך שלא התאפשר לקיים ועדה בעניינו. עוד עולה, כי הנאשם לא הגיע לפגישה בשירות המבחן אליה זומן והקשר עימו נותק. לצד זאת צוין, כי לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים.

לפיכך, ובהעדר שיתוף פעולה מצד הנאשם לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית.

10. הנאשם לא התייצב גם לדיון ביום 22.1.25. לפיכך נדחה מועד הטיעונים לעונש ליום 30.1.25.

11. בדיון ביום 30.1.25 הסביר הנאשם כי לא התייצב לפגישות בשירות המבחן משום שלא קיבל את אישורו של המעסיק לצאת. עם זאת הבהיר, כי הוא מעוניין לחזור למפגשים בשירות המבחן. ואמנם, נוכח גילו הצעיר של הנאשם ונכונותו להירתם לטיפול, קבעתי כי יש לתת לו הזדמנות נוספת ואחרונה להתייצב בפני שירות המבחן.

בהתאם, מועד הטיעונים לעונש נדחה ליום 11.3.25. אולם, משלא התקבל תסקיר משלים עד למועד האמור, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר משלים עד ליום 24.4.25. בהמשך לכך, ומשהוגשה מטעם שירות המבחן בקשת דחייה לחודש יולי 2025, נדחה מועד הטיעונים לעונש ליום 16.7.25.

12. **תסקיר מיום 14.7.25** (להלן - "**התסקיר החמישי**") - מהתסקיר עולה כי במהלך תקופת הדחייה לא חלה התקדמות בקשר הטיפולי עם הנאשם, מאחר שהוא לא התייצב באופן עקבי לכל הפגישות. עוד עולה, כי במפגשים בהם נכח התקשה לשתף אודות חייו ומחשבותיו והתקשה להתבונן באורחות חייו ובדרכי קבלת החלטותיו. עוד צוין, כי הנאשם מסר שאינו זוכר את האירוע משום שהיה שיכור.

אשר למצבו כיום - שירות מבחן עדכן, כי לדברי הנאשם הוא צורך אלכוהול, אך מבטא ביטחון ביכולתו להמשיך לצרוך אלכוהול ללא הגעה למצבי סיכון. לפיכך, הנאשם שלל צורך בליווי או סיוע בהקשר זה.

סופו של דבר, שירות המבחן התרשם שהנאשם לא מבטא אחריות על ההליך השיקומי ולכן לא ניתנה המלצה שיקומית.

13. הנאשם לא התייצב לדיון ביום 16.7.25 ועל כן, מועד הטיעונים לעונש נדחה ליום 21.9.25.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

14. בהתאם להחלטתי מיום 21.9.25, הנאשם הופנה לממונה על עבודות השירות אשר קבע בחוות דעתו מיום 13.1.26 כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

עיקר טענות הצדדים לקביעת העונש

15. ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על נסיבות ביצוע העבירות וטען כי חומרת המעשים נלמדת מכך שהעבירות בוצעו בצוותא ולאור יום בתל אביב, כמו גם מן העובדה שהנאשם וחמזה נמלטו מהשוטרים ונעצרו לאחר מרדף רגלי וזאת לאחר שהסתתרו וסירבו לצאת ממקום מסתורם. עוד טען, כי חמזה ניצל לרעה את הרכב שקיבל לצרכי עבודתו משופרסל וכי עבירת הגניבה בוצעה תוך תכנון מוקדם. בנוסף, ב"כ המאשימה עמד על הערכים שנפגעו ממעשי הנאשם, ובהם שמירה על רכשו וקניינו של הפרט ופגיעה רכושית כלפי כלל הציבור נוכח השלכות של עבירות מסוג זה על פרמיות הביטוח. כמו כן טען לפגיעה בערכים של אמון בין מעסיק לעובד ובשמו הטוב של העסק אשר רכבו שימש לביצוע העבירה ולפגיעה בערכים של שמירה על חיי אדם, שלומו ורכושו, וכן בהגנה על הסדר הציבורי, נוכח ההפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

אשר לתסקירי המבחן - ב"כ המאשימה טען, כי ניתנו לנאשם מספר הזדמנויות להתייצב בפני שירות המבחן, אך בשל אי התייצבותו באופן סדיר, לא עלה בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה שיקומית. לפיכך טען, שהנאשם אינו לוקח אחריות, צורך באופן פעיל סמים ואלכוהול ובוחר שלא לקבל סיוע ולא להשתלב בטיפול.

אשר למתחם העונש טען, תוך הפניה לפסיקה, כי בעבירות של גניבת רכב בצירוף עבירה נלווית, מתחם העונש נע בין 12 ל - 24 חודשי מאסר בפועל ועתר, בהעדר עבר פלילי לחובת הנאשם, לעונש של 12 חודשים, מאסר על תנאי, קנס, התחייבות, פיצוי ופסילה.

16. ב"כ הנאשם טען, תוך הפניה לפסיקה, כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי עבודות שירות עד 15 חודשי מאסר בפועל ועתר למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולהשית עליו עבודות שירות לתקופה קצרה. בנוסף, ביקש לאבחן בין נסיבותיו של המקרה דן לבין נסיבותיהם של המקרים אליהם הפנתה המאשימה בטיעוניה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה טען, כי הימצאותם של בקבוקי אלכוהול בטרנזיט מצביעה על אפשרות כי הנאשם פעל תחת השפעת אלכוהול. עוד טען כי מידת מעורבותו, אל מול חמזה, היא פחותה שכן הטרנזיט לא היתה בחזקתו, אלא בחזקת חמזה, שהוא גם בעל עבר פלילי ולכן

ניתן להניח כי הוא הגורם שיזם והוביל את העבירה. עוד ציין, כי הקטנוע הוחזר לבעליו וכי מאז מועד ביצוע העבירה חלפו שלוש שנים במהלכן לא נפתחו תיקים פליליים נוספים לנאשם, דבר המלמד כי מדובר באירוע חריג אשר אינו מאפיין את אורח חייו של הנאשם.

אשר לתסקירים טען, כי אף אם הנאשם לקח אחריות חלקית על ביצוע העבירה, אין בכך כדי ללמד על אי הבעת חרטה, אלא על קושי להתמודד ישירות עם חומרת מעשיו וזאת נוכח גילו הצעיר. עוד טען, כי שירות המבחן לא בא לבסוף בהמלצה טיפולית, אך ניכר מהתסקירים שהנאשם שיתף פעולה בשלבים המוקדמים והביע נכונות להשתלב בתהליך טיפולי ולראות בכך הזדמנות לשינוי חייו. בהקשר זה טען, כי אי הצלחת הנאשם להמשיך בתהליך נבע מצורך כלכלי לעבוד וכי בהתאם לכך הנאשם מנהל כיום אורח חיים נורמטיבי, שומר על יציבות תעסוקתית ונמנע מהסתבכות עם החוק. לפיכך, טען כי אין מקום להחמיר עם הנאשם ויש לאפשר לו להמשיך במסלול החיובי ולהשית עליו עונש של 6 חודשי עבודות שירות.

17. הנאשם בדבריו, באמצעות מתורגמנית לשפה הערבית, הביע צער על ביצוע העבירה ועדכן כי הוא עובד בניקיון מזה שנתיים. עוד מסר, כי הוא נמצא בקשר עם מישהי בשם נליה בירושלים אליה הופנה לדבריו על ידי שירות המבחן במסגרת מיומנויות תעסוקה. לבסוף ביקש, כי יושת עליו עונש של עבודות שירות כך שיוכל להמשיך לעבוד ולסייע בפרנסת המשפחה וזאת בשים לב לכך שהוריו אנשים מבוגרים.

18. אציין, כי נוכח דברי הנאשם אודות התייצבותו למפגשים עם גורם מקצועי מתחום התעסוקה, עדכן ב"כ הנאשם, כי מבדיקה שערך עלה, כי הנאשם היה מגיע לסירוגין למפגשים האמורים מאפריל 2024 עד יוני 2025.

קביעת מתחם העונש ההולם

19. הערכים המוגנים - הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב, קרי עבירה שבשל ביצועה נפגעו ערכים של הגנה על רכושו וקניינו של הפרט וכן הגנה על תחושת הביטחון של הציבור מפני פגיעות רכוש. בנוסף הורשע הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטרי אשר נועדה להגן על ערכים של שמירה על שלטון החוק, הסדר הציבורי ושלומו הציבורי, וכן יכולתן של רשויות האכיפה לבצע את תפקידן כדין.

20. כידוע, המחוקק הקדיש לעבירות נגד רכב סימן נפרד בחוק העונשין (ר' סימן ה'1 לפרק י') אשר כותרתו "**עבירות בקשר לרכב**" וראה "**לתת מעמד מיוחד לרכב לענין הפגיעה בו לאו דווקא בהקשר לגניבתו. הרכב הוגדר כנכס בעל מעמד מיוחד, שיש להתייחס אליו התייחסות שונה בהשוואה לנכס מכל סוג אחר. הענקת המעמד השונה לרכב מאפשרת פרשנות, ולפיה גם אלימות ברכב, במיוחד על רקע שימוש בדרך, ראווה להתייחסות מחמירה. גם הפעילות של אלימות כלפי רכב על רקע שימוש בדרך הינה רעה חולה שיש להילחם בה, ומשבחר המחוקק להקנות מעמד מיוחד לרכב כנכס ולהוציאו מכלל הנכסים האחרים, חזקה עליו כי ראה גם מטרה זו לנגד עיניו. מכל מקום, הדגש הוא, כאמור, על מעמדו המיוחד של הרכב בהשוואה לכל רכוש אחר**".

(ע"פ 4205-08-13 מדינת ישראל נ' קסטיאל (2013), פסקה 14).

21. ואמנם, גם בית המשפט העליון עמד על חומרת עבירת גניבת הרכב בבש"פ 45/10 פאדי מסארוה נ' מדינת ישראל (2010), בפסקה 6 - "פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכשו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה."

בדומה גם ברע"פ 7890/10 לאיק מליטאת נ' מדינת ישראל (2010) הודגש הצורך בהשתתפות ענישה מחמירה נוכח חומרתה של עבירת גניבת הרכב - "אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה, לא כל שכן מי שקופת שרצים גדולה מאחוריו, לרבות בתחום זה עצמו" (פסקה ד').

22. נסיבות ביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים - בעת בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים יש לתת משקל לנסיבותיו של המקרה. בעניינו, מדובר בעבירת רכוש שבוצעה בצוותא חדא, בשעות הבוקר המוקדמות, לאחר הגעה ייעודית למקום ותוך חלוקת תפקידים ברורה ומאורגנת בין הנאשם לבין חמזה. אופן הביצוע כלל גרירת הקטנוע על ידי אחד מהם, נסיעה לצידו ברכב הטרנזיט והעמסתו לתוך הרכב. נתונים אלה מלמדים על חלוקת תפקידים ותכנון מוקדם.

לצד זאת, אין מדובר בעבירה שנלוותה לה אלימות כלפי אדם או פגיעה פיזית. בנוסף, הקטנוע נתפס בסמוך לאחר גניבתו ובסמוך למקום הגניבה והוחזר למתלונן זמן לא רב לאחר גניבתו, כך שלא נגרמה פגיעה משמעותית בזכות הקניין של המתלונן. לכן, הפגיעה בערכים המוגנים בהקשר של עבירת גניבת הרכב היא ברף בינוני.

אשר לעבירה של הפרעה לשוטר - ההפרעה באה לידי ביטוי בהימלטות מן המקום עם הגעת השוטרים ובמרדף רגלי שהתפתח בעקבות זאת. מדובר, אמנם, בהתנהלות שהקשתה על מעצרו של הנאשם וחמזה, אך הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף נמוך.

23. מדיניות הענישה - בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של גניבת רכב לצד עבירה נלווית מעלה כי הענישה בעבירות מסוג זה היא מגוונת, אך כוללת רכיב של מאסר בפועל ברף המשתנה בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה, לרבות קיומן של עבירות נלוות, ביצוע בצוותא, נסיבות התפיסה, הימלטות וכו'.

24. עיינתי בפסיקה שאליה הפנתה המאשימה ומצאתי כי היא מתייחסת בחלקה למקרים חמורים מהמקרה שבפניי (ר' למשל ע"פ 7163/13 כסוואני נ' מדינת ישראל (2014) בו

הורשע המערער בשתי עבירות של גניבת רכב ושלוש עבירות סיוע לגניבת רכב ורע"פ 1123/19 **דבארי נ' מדינת ישראל** (2018) בו הורשע המבקש בעבירות של גניבה, ניסיון לגניבת רכב, איומים ונהיגה ללא רישיון נהיגה). אשר לפסיקה אליה הפנתה ההגנה - מצאתי את עיקרה מתאימה לענייננו.

25. לאחר שעיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים כמו גם בפסיקה נוספת, מצאתי להפנות לפסיקה המתאימה לנסיבות שבפניי:

המאשימה הפנתה לרע"פ 33401-12-24 שאדי הואשלה נ' מדינת ישראל (2024) - המערער הודה והורשע בעבירה של גניבת רכב בצוותא בכך שגנב ביחד עם אחר וקטין משאית. האחר נכנס למשאית, הניע אותה ונהג בה ללא רישיון נהיגה וביטוח, בזמן שהמערער והקטין נכנסו לרכב איתו הגיעו למקום ונסעו אחרי המשאית ברכב מלווה. בהמשך, לאחר ששוטרים הבחינו במשאית וביצעו חסימת כביש, האחר עלה על מחסום הדוקרנים עם המשאית, המשיך בבריחה, ניסה לנגח נידת משטרתית ולאחר מכן בשל תקר במשאית, פרק מהמשאית והחל בבריחה ונעצר לאחר מרדף רגלי. בית המשפט בערכאה הדיונית קבע מתחם שנע בין 13 ל - 25 חודשי מאסר וגזר על המערער עונש של 16 חודשי מאסר לצד רכיבים נלווים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש התקבל ועונשו של המערער הועמד על 12 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 9963/16 ליברטי נ' מדינת ישראל (2016) - המבקש הודה והורשע בעבירה של גניבת רכב, בכך ששכפל מפתח לרכב שאותו קיבל ממקום עבודתו לצורך איסוף עובדי החברה ובמועד הרלוונטי הגיע למקום בו חנה הרכב, הניע אותו ונסע מהמקום. בית המשפט בערכאה הדיונית השית על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 8 חודשים ורכיבים נלווים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו.

ההגנה הפנתה לעפ"ג (ת"א) 37710-05-16 מדינת ישראל נ' אזגילה (2016) - המערער הודה והורשע בעבירות של גניבת רכב ביחד עם אחר ובכך שהעמיסו קטנוע על רכב טנדר, נסעו לתחנת דלק, שם הותירו את הרכב ובו האופנוע הגנוב ועזבו את המקום באמצעות רכב אחר. בית המשפט בערכאה הדיונית קבע מתחם עונש הנע ממאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ל - 18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבים נלווים. במסגרת ערעור שהוגש על קולת העונש, קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש נע בין 8 חודשי מאסר ל - 18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר.

עפ"ג (י-ם) 57089-03-14 עודי מחפוז נ' מדינת ישראל (2014) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירת גניבת רכב בכך שהתפרץ לרכב, שבר את המתנע, הניעו והחל בנסיעה מכיוון ירושלים לכיוון מחסום קלנדייה. בהמשך, כאשר הגיע למחסום וזוהה על ידי המאבטחים, יצא מהרכב והחל להימלט בריצה מהמקום עד שנתפס לאחר מרדף קצר. בית המשפט בערכאה הדיונית קבע מתחם הנע בין 9 ל - 24 חודשי מאסר וגזר על המערער, תוך התחשבות בגילו הצעיר, עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

המאשימה הפנתה לת"פ (ת"א) 52414-12-22 **מדינת ישראל נ' יוסף שאהין** (2023) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של גניבת רכב בכך שהגיע עם אחר שהסיעו לרכב ספציפי בבת ים, הניעו באמצעות מפתח מותאם ונהג ברכב עד שנעצר במנהרת הראל לכיוון ירושלים. בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 9 ל - 24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 11 חודשי מאסר ורכיבים נלווים, תוך שמציין כי הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו ועל כן יש למקמו בחלקו התחתון של המתחם אך לא ברף הנמוך ביותר.

ההגנה הפנתה לת"פ (ת"א) 54623-03-20 **מדינת ישראל נ' טאהר גבארה** (2021) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של גניבת רכב ושיבוש מהלכי משפט בכך שביחד עם אחר העמיס קטנוע לרכבו. כמו כן על גבי לוחיות הרישוי הודבקו פיסות איזולירבנד שחור כדי לשנות את המספר המופיע ולשבש הליכי משפט. השניים נעצרו סמוך למקום הגניבה. בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 6 ל - 15 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבים נלווים.

ת"פ (ת"א) 3874-08-13 **מדינת ישראל נ' סלימאן אל בטיחאת** (2013) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של גניבת רכב בכך שגנב רכב פרטי השייך למתלוננת בדרך שאינה ידועה למאשימה והתניעו. הנאשם נתפס יום לאחר מכן במחסום, כאשר הוא נוהג ברכב הגנוב. בית המשפט קבע עבור אירוע יחיד של גניבת רכב, ללא עבירות נלוות, מתחם עונש שנע בין 6 ל - 18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, בחור צעיר בעל ארבע הרשעות קודמות בעבירות רכוש, עונש של 12 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסרים מותנים בני 4 ו - 12 חודשים, כך שירצה בסה"כ 18 חודשי מאסר לצד רכיבים נלווים.

26. לבסוף במסגרת כלל השיקולים, יש ליתן את הדעת גם לעקרון אחידות הענישה בהקשרם של הנאשם וחמזה. תחילה אציין, כי הטרנזיט ניתנה לחמזה במסגרת עבודתו, היתה בחזקתו והוא זה שהסיע את הנאשם למקום האירוע. עוד אציין, כי כנגד חמזה היו תלויים שני מאסרים מותנים.

עניינו של חמזה הסתיים ביום 16.2.22 לאחר שהודה והורשע בעבירות של גניבת רכב בצוותא והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. במסגרת הסדר טיעון הוסכם, כי על חמזה יושת עונש הכולל 13 חודשי מאסר בפועל, כאשר עונש זה כולל הפעלת שני מאסרים מותנים (8 ו - 4 חודשים) בחופף ובמצטבר לעונש, כך שירצה בסך הכל - 13 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו. עוד הוסכם, כי יוטל על חמזה מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בהתאם, בית המשפט אימץ את ההסדר והשית על חמזה מאסר בפועל למשך 13 חודשים, קנס בסך 500 ₪ ופיצוי למתלונן על סך 1,000 ₪.

27. לאור כל האמור לעיל, ולאחר שבחנתי את הפסיקה הנוהגת ואת כלל השיקולים הנדרשים, לרבות את העיקרון בדבר אחידות הענישה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם, בנסיבות העניין, הוא 8 - 18 חודשי מאסר.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

28. לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לקולה ולחומרה. לפיכך, יש

לגזור את דינו של הנאשם בתחום מתחם הענישה.

29. הנאשם בן 24, רווק, נעדר עבר פלילי, מתגורר עם הוריו בשועפט ושומר על יציבות תעסוקתית מזה כשנתיים, תחילה בשיפוצים ובניקיון ובחודשים האחרונים בתחום התחזוקה במפעל פסולת.

30. בעניינו של הנאשם הוגשו חמישה תסקירים מטעם שירות המבחן. נתתי דעתי לאמור בתסקיר הראשון ובתסקיר השני אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הבעת החרטה מצידו, רצונו להתקדם ולהצליח בחייו ושיתוף הפעולה שהפגין בראשית הדרך. לצד זאת נתתי דעתי לאמור בתסקיר השלישי ובתסקיר הרביעי אשר לקושי של הנאשם להתמיד בקשר הטיפול וועמדתו המצמצמת ביחס לדפוס השימוש באלכוהול.

31. ניכר, שעל אף שהנאשם הביע את רצונו בראשית הדרך להשתלב בתהליך טיפולי ואף נרתם לעניין והשתלב באופן חיובי בקבוצה טיפולית, בחלוף מספר חודשים החל להעדר מהמפגשים וניתק קשר עם שירות המבחן. מובן, כי לו היה הנאשם משלים את התהליך הטיפולי, היה בכך כדי להיטיב איתו. אולם, גם לא ניתן לזקוף לחובתו את חוסר יכולתו להמשיך בתהליך בשל קשיים כלכליים וצורך לסייע בפרנסת המשפחה.

32. נתתי דעתי לכך, שבמהלך ארבע השנים שחלפו מאז ביצוע העבירות, הנאשם לא הסתבך פעם נוספת והתרשמתי כי הוא שומר על יציבות תעסוקתית בחייו ומנהל אורח חיים נורמטיבי. מבחינה זו, תואם הדבר את התרשמות שירות המבחן בתסקיר הראשון, כי מדובר בבחור צעיר שלא מושרשים באישיותו דפוסים עברייניים.

33. נתתי דעתי גם לכך שהנאשם כפר במיוחס לו וניהל את ההליך עד תומו. מובן כי מדובר בזכותו של הנאשם, ובהתאם לסעיף 40(א) לחוק העונשין אין לזקוף שיקול זה לחובתו. יחד עם זאת, להודאה ולקבלת אחריות בהזדמנות הראשונה יש משקל ממשי לזכות נאשם במסגרת שיקולי הענישה, ומשכך אין הנאשם נמנה עם אותם נאשמים הזכאים להקלה הנובעת משיקול זה.

34. לאור האמור ובשים לב למכלול השיקולים הרלוונטיים לרבות גילו הצעיר של הנאשם, הבעת החרטה, העדר עבר פלילי ושמירה על יציבות תעסוקתית ללא הסתבכות נוספת, אני סבורה כי יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם.

סוף דבר

35. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות במרכז הירושלמי לרכיבה טיפולית, שד' גולדה מאיר (רחוב חטיבת גבעתי 10). הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 18.3.26 בשעה 08:00 לתחילת ריצוי עונשו או בכל מועד אחר עליו יורה הממונה על עבודות השירות

בשירות בתי הסוהר. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש למעט החזקת רכוש החשוד כגנוב וזאת החל מהיום.

ג. 2 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וזאת החל מהיום.

ד. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור את העבירות בהן הורשע בתיק זה. רשמתי התחייבות הנאשם בפניי במהלך הדיון.

ה. פיצוי למתלונן, עת.1 בסך של 1000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.3.26. באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלונן לצורך העברת הפיצויים.

ניתן צו כללי לעניין המוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על פי דין, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו עפ"י יפוי כוח.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד טבת תשפ"ו, 13 ינואר 2026, במעמד הצדדים.